

bedringen staar mig klarest i § 5, hvor man er kommen op til $\frac{1}{10}$ af den Sum, den repræsenteres, i Stedet for $\frac{1}{16}$, men hvad § 32 angaar, staar det saa klart og utvetydigt for mig, at denne Ændring er til Skade for selve Loven. Som Folketinget havde affattet Paragraffen, var den affattet mere baade i Debitors og i Kreditors Interesse, og specielt vilde den fremtvinge, at Tvangsakkord vilde blive mere brugt, end den vil blive det i Fremtiden. Det er nemlig ganske naturligt, at naar Kreditor fremtidig ved en privat Akkord kan sikre sig for Tilfælde, som han ikke kan sikre sig for ved Tvangsakkord, vil han i Stedet for at støtte Tvangsakkorden støtte de private Akkorder. Jeg ser paa Sagen paa den Maade, at det er ønskeligt, at Tvangsakkorden kan blive anvendt saa meget som muligt, for saa vidt som det maa anses for absolut sikkert, at man bedst derved undgaar Uregelmæssigheder. Men ved den Forandring, der er sket i Landstinget, vil det mere blive Enkeltmands Sags end det store og heles Vel, der tages i Betragtning, naar Loven bliver gennemført. Ganske vist skal jeg erkende, at det kun i enkelte Tilfælde vil komme til at virke som af mig udtalt, idet det ganske naturligt kun er enkelte Tilfælde, i hvilke en Mand, der har været konkurs, kommer til at eje saa store Værdier, at han ser sig i Stand til at fyldestgøre sine Kreditorer fra gammel Tid. Men saadanne enkelte Tilfælde finde Sted, og det har bevirket, at man for Tiden stadig ved Akkorder indfører den Forpligtelse, at hvis Akkorden ikke opfyldes, bliver det at betragte, som den er brudt.

Naar jeg alligevel anbefaler at stemme for Lovforslaget, som Landstinget har vedtaget det, er det, fordi jeg ved, at vi ellers ikke naa til Enighed om Sagen, og da vi for Øjeblikket slet ingen Ting have denne Sag vedkommende, foretrækker jeg et Arbejde, der, selv om det ikke paa alle Punkter er fuldt tilfredsstillende, selv om det ikke er det bedste, dog er det næstbedste. Trods mine Indvendinger mod § 32 anbefaler jeg altsaa Lovforslaget til Vedtagelse.

Birck: Om de edsvorne Revisorer har Landstinget ment, at det vilde være bedst, at Sagen kom frem ved særlig Lov. Et Medlem af Landstingets Udvalg spurgte mig, om Højre hernede vilde have noget imod det, og dertil kunde jeg svare, at det havde vi absolut ikke. Derimod mente vi, at der var noget betænkeligt i at have

edsvorne Revisorer, naar vi hverken angave deres Pligter eller deres Rettigheder, og ingen Bestemmelse fik i Forslaget derom, saa at Ministeren, hvis han vilde, omtrent kunde anvende, hvem som helst han vilde dertil. Naar vi skulle have edsvorne Revisorer, er Meningens dog, at disse Mænd blive fuldt ud tilfredsstillende og kunne give fyldestgørende Garantier. Jeg udtaler som mit Haab, at Justitsministeren ikke vil udnævne alt for mange Revisorer eller alt for mange regnskabskyndige Tillidsmænd efter denne Lov, og jeg udtaler det samme Haab eller den samme Fordring, som blev udtalt i Landstinget af 4de Landstingsmand for 2den Kreds (P. G. C. Jensen); at Justitsministeren hurtigst muligt vil fremlægge en Lov om edsvorne Revisorer, som for det første sætter som Betingelse for at blive Revisor, at vedkommende er kyndig i Bogholderi, Handelsret, Sprog og Handelslære — de Fordringer stiller man i England i Instituttet „Chartered accountance“ for dem, der ønske at blive Medlem af Institutionen —, og paa den anden Side forlanger, at den edsvorne Revisor skal aflægge et offentligt Løfte om, at han vil handle honnet og hæderligt. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister vil rette sig efter Landstingets Opfordring i saa Henseende.

Om § 32 udtalte min ærede Kollega for Slagelse (Lange), at han var meget utilfreds med Landstingets Ændring. Jeg maa dertil sige, at hvis det ærede Medlem gennemlæser Ændringen endnu en Gang, vil han opdage, at den netop er af Interesse for de Mandanter, som han taler for, nemlig for en Del af Detailhandlerstanden, som ere udsatte for at faa Akkord. Sagen er, som jeg sagde ved 1ste Behandling, at i det Øjeblik, jeg kan risikere, naar jeg skal give Kredit til en Mand, der før er gaaet paa Akkord, at hele hans gamle Gæld, om hvilken han intet ved, en skøn Dag vaagner i sit fulde Omfang, saa vil jeg ikke give denne Mand Kredit, og saa vil jeg heller ikke hjælpe ham til en Akkord. Jeg tror derfor, at Ændringen til § 32 er saa god og vel overvejet, som man vel kan ønske sig, og jeg beklager, at det ærede Medlem for Slagelse (Lange) ikke rigtig kan overtale sig selv til at indrømme sin Fejltagelse.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), at det er mig ganske umuligt at sige, hvor mange eller faa regnskabskyn-